

[Berlau]

og man sørger for at gøre forholdene så elendige som overhovedet muligt, mens man kører frem over en bred bank. Vi har jo set, hvordan det er gået fagbevægelsen i Frankrig, Italien og England i de seneste år. Det er den udvikling, man tiltænker den danske arbejderklasse, for så vidt Fællesmarkedet får lov til at udvikle sig, sådan som de herrer i Bruxelles har forestillet sig, og sådan som socialdemokratierne i Fællesmarkedet tilsyneladende også er enige om at tingene skal udvikle sig.

Det kan godt være, at studenterforeningen i SF ikke forstår en lyd af, hvad det er, der foregår. Men der kommer altså til at foregå en systematisk undertrykkelse af arbejderklassen. Der vil ske en systematisk udryddelse af de overenskomstmæssige rettigheder, som er blevet oparbejdet igennem århundreder, og det er i det lys, vort forslag om Tyrkiets medlemskab skal ses. Hvis arbejderklassen ikke har ret til at forsvare sig over for ubillig konkurrence udefra, hvem skal så forsvare den? Og det er jo det, der vil være tilfældet. Den danske arbejderklasse vil ikke have en jordisk chance for at konkurrere med de arbejdsvilkår, den vil kunne blive påtvunget udefra.

Vi har jo set, hvordan man har harmoniseret arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Fællesmarkedet. Vi har også set, hvordan man begynder at sende folk ud i Europa. Alle de sange, der blev skrevet op til vort medlemskab af Fællesmarkedet, om at man skulle rejse ud i Europa for at søge arbejde, er jo ved at blive virkeliggjort. Vi har set danskere, som har været ude for at søge arbejde i Fællesmarkedet, og som er blevet anvist arbejde som tallerkenopvaskere, fordi der var strejke i det område, hvor de befandt sig. Det viser, at Fællesmarkedet ingen hæmninger har. Enten makker du ret og gør sådan, som man siger i Bruxelles, eller også bliver du udstødt og taber dine sociale rettigheder. Det er en af konsekvenserne af Fællesmarkedet, og det er det, man skal stritte imod. Det er i hvert fald vores klippefaste opfattelse, at vi skal forsøge at overbevise danskerne om, at vi ikke kan forvente, at vi får en fornuftig fremtid, hvis vi bliver ved med at udvide Fællesmarkedets grænser. Efter Tyrkiet bliver det næste Iran. Jeg ved ikke, om der er kræfter i dette Folketing, som også anser dette land for at være en del af Europa. En del af Tyrkiet hører i hvert fald til Lilleasien. Man har tilsyneladende ikke

nogen geografiske bekymringer for så vidt angår udvidelse af Fællesmarkedet, og vi vil opfordre til, at man tænker sig grundigt om både i Socialdemokratiet og i SF på dette område.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Nu skal vi ikke glemme, at vi faktisk er enige om, at det er en dårlig idé, at Tyrkiet bliver medlem af EF. Men når det er sagt, vil jeg gerne spørge hr. Berlau, hvad det er for nogle arbejdere, han tænker på skulle blive tvunget hertil og skulle arbejde på lønvilkår fra deres egne lande her i landet. Hvor finder vi sådan nogle? Hvor mange sicilianske arbejdere er der kommet til Danmark? Hvor mange græske og portugisiske arbejdere arbejder i Danmark på lønvilkår fra deres egne lande?

Er det noget, hr. Berlau forestiller sig kan ske i en fjern fremtid, eller er det noget, han mener foregår i virkeligheden? Sådan taler han jo næsten. Jeg synes, det er ganske svært at se disse kæmpefolkeflytninger fra Syditalien til Danmark, som jeg synes ligger i bemærkningerne til hr. Berlaus forslag, og som han fremmaner.

Der er også noget andet, der støder mig lidt ved argumentationen her. Naturligvis skal vi slås for, at arbejdere, der kommer hertil udefra, er organiseret i den danske fagbevægelse og arbejder på den danske fagbevægelses vilkår, på de overenskomstmæssige vilkår, man har tilkæmpet sig her. Det er også derfor, vi slås for eksklusivaftaler og mod det, regeringen vil gennemføre dér. Men ligger der ikke i det, hr. Berlau sagde i forlængelse af hr. Preben Møller Hansens snak om de lilla pas og algeriere, vi kan få hertil, osv. en lille appel til fremmedhadet? Hvor er alle de italienere, grækere, portugisere og spaniere, man skulle forestille sig væltede rundt på gaderne, hvis der var noget om det, hr. Berlau skrev i bemærkningerne til sit forslag?

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Nu har hr. Pelle Voigt jo aldrig nogen sinde bevæget sig ude på de arbejdspladser, hvor man oplever den slags ting, men man kan jo læse aviserne. For nylig måtte SiD stoppe nogle engelske arbejdere, som var blevet importeret af DONG til at udføre borearbejde her på Sjæl-